

„Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!”

Zsoltárok 90,12.

A bölcsesség nagy érték, és nagyon kívánja az ember, sokan, sokat megtesznek azért, hogy bölcsökké legyenek, vagy legalább annak látszanak!

A zsoltáriró fontosnak, kívánatosnak, s t elengedhetetlennek tartja a bölcsességet, oly annyira, hogy Istent I kéri a segítséget!

Mi is a bölcsesség?: Tudás, ismeret, tudomány?

Nagyon fontos a tudás, nagyon fontos az ismeret. Azt mondják, hogy a mai társadalom, tudásalapú. Ha valaki eleget tud, vagy ha valaki többet tud, mint mások, az el nyre tehet szert, az, sikeressé válik. Ezért mondják, hogy nyitott szemmel kell járni a világban, tanulni kell másoktól, és így sikeressé válhatunk! S t már preferálják, elvárják az élethosszig tartó tanulást. Talán így szerezhet meg a bölcsesség? Hány sikeres ember keresi élete értelmét, a bölcs életvezetést, – és hányan a nehezen megszerzett egzisztenciájukat elfecsérlik bölcstelenül...

Vagy a bölcsesség a korral jár?

Mondják, hogy minél id sebb az ember, annál tapasztaltabb, minél tapasztaltabb, annál bölcsőbb. Így igaz ez?

Hány és hány id s ember él bölcstelenül, balgatag tettének következményét I szenvedve...

Mi tehát a bölcsesség?

Az Isten igéje így beszél a bölcsességr l: „A bölcsesség kezdete az ÚR félelme. A józan esz ek mind eszerint élnek.” Zsoltárok 111,10.

A bölcsesség útja, ott kezd dik, amikor az ember keresi Istent, és megismeri! Istenfél vé válik.

Mi is az Istenfélelem? Félni Istent l? Az lenne bölcs dolog, ha félne az ember Istent l?

Az Istenfélelem nem egy megfoghatatlan, láthatatlan hatalomtól való félelem, hanem, feltétlen bizalom a Mindenható Isten felé.

Bízom abban, amit mond, amit tesz, elfogadom az akaratát, mert tudom, hogy Isten ismer és tud életemr l, dolgaimról...

Ez olyan bölcsességet, életet ad az embernek, ami következetes, és arra törekszik, hogy az élete ne elfecsérelt id k sokasága legyen, amit nem lehet visszafordítani, hanem tudja, hogy mi a jó, és azt is választja.

Mert nem elég tudni azt, hogy mit kellene tennem, hanem cselekedni is kell!

Vagy talán azt mondd: Elég az, ha tudom, elég, ha ismerem, de hogy még a szerint is élni, az már sok! Majd foglalkozom vele, amikor ráérek, amikor más fontos dolgom nincs, akkor megpróbálom megadni az Istennek, ami neki jár, de tovább nem megyek, mert már más fontos dolgaim vannak!

Melyek azok a dolgok, amelyek mindennél fontosabbak?

A munka? A pénz? Az étel? A család?

Mit ér a munka, ha mire ennek gyümölcsét kellene élvezni, már beteggé, nyomorulttá, és félholttá válik az ember a munka fontossága miatt?!

Mit ér a pénz, ha nincs nyugodt lelkiismeret, békesség és szeretet, elégedettség, bölcsesség az anyagiakkal való élésben!?

Mit ér az étel, ha nincs egészség hozzá, ha nincs hálaadás?!

Mit ér a család, ha nincs összetartás, ha nincs békesség, ha nincs közösség, ha nincs szeretet...?!

Vajon bölcsen osztottuk-e be az id nket, megfelel en használtuk-e ki az adott lehet ségeket, nyitottak voltunk-e az Isten szavára, volt-e elég id nk bölcsé lenni?

A zsoltáros valami olyat kér Istent l, hogy tanítsa úgy beosztani az idejét, értékelni az alkalmakat, hogy bölcs legyen, bölcsként számolhasson el az idejével, életével...